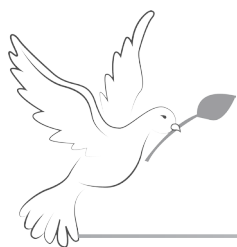

การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่*

The Development of Quality and Educational Standards of Private
Higher Education Institute Under the New Quality Assurance Framework

¹ปาริญา รักษาทรัพย์ และ นิษฐวดี จิรโรจน์ภิญโญ

¹Pariya Raksasub and Nitwadee Jirrotephinyo

มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

Western University, Thailand.

¹Corresponding Author. Email: pond2431@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ 2) สร้างรูปแบบการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ และ 3) ประเมินการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ โดยใช้รูปแบบวิจัยแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่างได้จากผู้บริหารสถาบันและบุคลากรจำนวน 180 คน ดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาคุณลักษณะการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ 2) ปรับรูปแบบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ ด้วยเทคนิคเดลฟาย จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน 3) วิเคราะห์องค์ประกอบของการวิจัย และ 4) ประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าพิสัยควอไทล์ ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สรุปผลการวิจัย

1. คุณลักษณะการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ มี 5 องค์ประกอบ คือ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน ด้านการวิจัยและนวัตกรรม ด้านการบริการวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และด้านการบริหารจัดการ

2. รูปแบบการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามการประกันคุณภาพแนวใหม่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จะต้องพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา โดยเน้นผลลัพธ์ผู้เรียนมากยิ่งขึ้น และมีการวิจัยและสร้างนวัตกรรม จัดการบริการทางวิชาการและบริหารจัดการสู่คุณภาพ

3. การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ ที่พัฒนาขึ้นมีความเป็นไปได้และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: คุณภาพและมาตรฐานการศึกษา; การประกันคุณภาพแนวใหม่; สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

Abstract

The purposes of the study were: 1) to study the quality and standards of the educational private higher education institute under the new quality assurance framework: 2) to create the model of the quality and standards of the educational of private higher education institute under the new quality assurance framework: and 3) to assess the development of quality and standards of the educational of private higher education institute under the new quality assurance framework. This research used a mixed research methodology. The samples was collected from 180 respondents. The research process consisted of four steps: 1) studying the documents concerning the quality assurance framework: 2) developing the model of the quality and standards of the educational of private higher education institute under the new quality assurance framework from 17 experts by Delphi technique: 3) using factor analysis to analyze the research component and 4) evaluating the possibility of the development model from the 180 institute administrators and the personnel responsible for educational quality assurance. The analysis of the data was accomplished by computation of the percentage, interquartile, mean, standard deviation, median and interquartile range for accordance.

Based upon the findings the study, it was concluded that 1. The characteristics of quality and educational standards of private higher education institute under the new quality assurance framework consisted of 5 factors which are student results, research and innovation, academic services, culture and Thainess and management. 2. The development model emphasized on improving student results, doing more research and innovation, managing academic services and developing quality management. 3. In overall evaluation, the development model was appropriate and possible at a high level.

Keywords: Quality and Educational Standards; Private Higher Education Institute; New Quality Assurance

บทนำ

ปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ทั้งจากการวิจัยและต่อยอดจากภูมิปัญญาเดิม อีกทั้งเป็นแหล่งการเรียนรู้ของสังคม ซึ่งมีส่วนสำคัญยิ่งในการสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งฐานความรู้ เป็นแหล่งผลิตความรู้ กำลังคน นวัตกรรม เทคโนโลยี ให้สามารถแข่งขันได้ในสภาวะของโลกปัจจุบัน ดังนั้นเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถและขับเคลื่อนคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ให้มีความเข้มแข็ง มีความสามารถในการปฏิบัติการกิจทุกด้านและสามารถบรรลุความเป็นเลิศทางวิชาการภายใต้ระบบการบริหารจัดการที่เป็นของตนเอง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงได้จัดทำมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขึ้นเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐานในการจัดการศึกษา ประกอบด้วยเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และนำเกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ไปสู่สถาบันอุดมศึกษา เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการศึกษาภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 – 2564 และแผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ซึ่งมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและพลวัตความเปลี่ยนแปลงของประเทศ โดยมุ่งเน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาค้นคว้าให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข แผนการศึกษาชาติ ดังกล่าวให้ความสำคัญกับการผลิตและพัฒนาบุคลากรซึ่งเป็นผลผลิตของสถาบันอุดมศึกษาโดยตรง ซึ่งปัจจัยที่สำคัญในการผลิตบุคลากรในประเภทต่างๆ คือ “หลักสูตร” ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

ดังนั้น เพื่อให้ตัวบัณฑิตเอง บุคลากรในมหาวิทยาลัยและสังคมภายนอกมีความเชื่อมั่นและยอมรับในคุณภาพบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จึงเห็นควรที่มหาวิทยาลัยเอกชนจะต้องเร่งรัดพัฒนาสร้างสรรค์คุณภาพให้กับตนเอง ซึ่งในกระบวนการพัฒนาสร้างสรรค์คุณภาพและมาตรฐานนี้สิ่งสำคัญที่จะต้องกระทำก็คือการจัดให้มีการควบคุมคุณภาพการศึกษาตนเอง (Self-study) เป็นเบื้องต้น อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับสูงต่อไป ดังนั้นกระบวนการควบคุมคุณภาพมาตรฐานหรือจะเรียกว่าการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยนี้ จึงเริ่มที่การศึกษาตนเองหรือการพิจารณาตนเอง การวิจัยมหาวิทยาลัย การประเมินมหาวิทยาลัย เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผลของหน่วยงาน ในมหาวิทยาลัยว่าได้ดำเนินงานสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่มหาวิทยาลัยตั้งไว้หรือไม่ และเพื่อให้รู้และเข้าใจข้อดีข้อเสีย และจุดอ่อน แต่ละหน่วยงานในมหาวิทยาลัยอันจะนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาตนเองของมหาวิทยาลัย และเมื่อพัฒนาถึงจุดจุดหนึ่ง แล้วมหาวิทยาลัยก็เริ่มเข้าสู่มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา และเข้าสู่ระดับสากลต่อไป ตามพระราชบัญญัติการศึกษาฉบับปัจจุบันกำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งมีมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพทางการศึกษาแนวใหม่ ซึ่งยังเป็นอีกก้าวหนึ่งที่คนไทยทุกคนจะต้องตระหนักและหันมาสนใจมาตรฐานการศึกษาทุกระดับหลังจากที่การศึกษาของไทย เกือบล้าหลังประเทศต่างๆ (Settawilai, 2019)

อย่างไรก็ตาม อุดมศึกษาไทยก็ยังมีปัญหาอยู่มาก ความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยช่วยให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ แต่ยังด้อยในด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ผลผลิตทุกด้านของมหาวิทยาลัยยังสนองความจำเป็นของประเทศได้ไม่เต็มที่ ในการประเมินจัดอันดับมหาวิทยาลัยในระดับโลก และระดับภูมิภาค มหาวิทยาลัยไทยไม่สามารถแข่งขันได้ในโลก ตามตัวชี้วัดของการจัดอันดับ สัมภาษณ์ของสิงคโปร์ ญี่ปุ่น จีน และเกาหลีใต้ และ

ในระยะหลังมีแนวโน้มที่มหาวิทยาลัยจะถดถอยลงด้วย โดยถูกแซงจากมหาวิทยาลัยใหม่ๆ ในหลายประเทศ เช่น มาเลเซีย ฮองกง และไต้หวัน นโยบายอุดมศึกษาของไทยไม่ชัดเจน ไม่มั่นคง และปรับไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงในโลก ทำให้ความสามารถในการแข่งขันของชาติต้องลงไปด้วย การขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศ 4.0 ยังติดกับดักที่อุดมศึกษา (Independent Committee For educational refor, 2019)

สังคมไทยมีปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างมาก ขาดความเสมอภาคในด้านต่าง ๆ ทำให้เกิดความไม่ยุติธรรมในสังคม อันเป็นผลรบกวนความสุขสงบสันติ และความมั่นคง ในฐานะที่เป็นสมองของชาติ มหาวิทยาลัยต้อง ใช้ศักยภาพของตนช่วยในการแก้ปัญหามากกว่าในปัจจุบัน การบริหารระบบอุดมศึกษาขาดประสิทธิภาพ ขาดแผนทรัพยากรมนุษย์ ที่ใช้การได้ แม้ว่าจะมีการปรับการบริหารระบบมาเป็นระยะ ๆ ระบบอุดมศึกษาโดยรวมยังต้องได้รับการแก้ไข ยิ่งในกรณี ของอุดมศึกษา 4.0 แล้ว ต้องมีการปรับแก้ระบบในหลายด้าน โดยเฉพาะด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ยังไปไม่ถึงไหน จึงเป็นต้นตอของปัญหาที่ซับซ้อนและฝังลึกอย่างมาก (Office of the Higher Education Commission, 2008)

เรื่องคุณภาพการศึกษาดำความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา การด้อยความสามารถในการแข่งขันของประเทศชาติ ของชุมชนและบุคคล รวมทั้งของสถาบันทางการศึกษา ตลอดจนความด้อยประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในระบบบริหารจัดการการศึกษา ดังข้อมูลและสถิติต่าง ๆ ที่ปรากฏ การแก้ไขปัญหามีจำเป็นต้องมองลึก ลงไปถึงต้นตอสาเหตุของปรากฏการณ์เหล่านั้น (Kitratphorn, 2019) เพื่อหาแนวทางการปฏิรูปการศึกษาที่เหมาะสมต่อไป

ด้วยการขยายตัวของอุดมศึกษาได้เน้นปริมาณ จึงต้องปรับมาที่การพัฒนาเพื่อคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา แก้ปัญหาความไม่สมดุลระหว่างสาขาวิชา ด้วยการมีนโยบายอุดมศึกษาที่เหมาะสม และปรับแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาจากเดิมเป็นแนวทางใหม่ ที่เน้นการประสานงาน และการสร้างเครือข่ายเพื่อความร่วมมือกัน และเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ตามแนวทางและเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่ อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน และต่อสังคมโดยรวมต่อการพัฒนาประเทศ รวมทั้งการพัฒนาสภามหาวิทยาลัย และการบริหารมหาวิทยาลัยทุกระดับให้มีความเป็นอิสระ และความรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนแก้สภาพอนุรักษนิยมและความผิดต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับสถาบันอุดมศึกษาเข้าสู่ยุค 4.0

นอกจากนี้ จากการศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ สภาพปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อการนำนโยบายสู่การปฏิบัติดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความคิด ในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อย่างมีประสิทธิภาพและมาตรฐานการศึกษา ให้ก้าวทันกระแสโลกาภิวัตน์และมาตรฐานสากลนานาชาติต่อไป

ประโยชน์จากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นประโยชน์กับหน่วยงานการศึกษา เช่น ผู้บริหารสถาบันคณาจารย์ นิสิต และประชาชนทั่วไป การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นการนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เปรียบเสมือนการนำสื่อองค์ความรู้ ที่พัฒนาแล้วไปถ่ายทอดให้กับบุคลากรได้เรียนรู้เพื่อการพัฒนาตน พัฒนาคณะ และพัฒนางาน ให้เข้ากับบริบทสังคมปัจจุบัน และเป็นการพัฒนาแนวโน้มของสถาบันให้ดีขึ้นต่อไปอย่างต่อเนื่องจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น สถานการณ์ภายนอกที่แข่งขันกันสูง และมีการตื่นตัว และนโยบายภายในต้องมีการเสริมจุดอ่อนเพื่อเป็นการพัฒนาทุกด้านให้ตอบสนองผู้เรียน และความต้องการของสังคม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่
2. เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่
3. เพื่อประเมินการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) มีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยผู้วิจัยกำหนดขอบเขตในการศึกษาออกเป็น 3 ระยะของการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูล ดังนี้

- 1) แหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสาร ได้แก่จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสารที่เป็นหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากการศึกษางานการบริหารจัดการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- 2) แหล่งข้อมูลที่เป็นคน ได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ด้วยการใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยพิจารณาเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ ตามคุณสมบัติ จำนวน 17คน ในการรวบรวมข้อมูลที่เป็นข้อคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งต้องมีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยระบุไว้ โดยการใช้การเลือกแบบเจาะจง

ระยะที่ 2 การสร้างแนวทางการพัฒนา และตรวจสอบองค์ประกอบ โดยนำเนื้อหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่และองค์ประกอบ ที่ได้รับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ มาสร้างเป็นแบบสอบถามปลายปิด แบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 คำตอบ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษา หลังจากนั้นส่งแบบสอบถามกลับไปยังผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมทั้ง 17 คน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญออกความคิดเห็นในลักษณะของการจัดระดับความเหมาะสมในคำถามแต่ละข้อ เมื่อปรับแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว จึงตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือและยืนยันความถูกต้องของ “การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่” ผู้วิจัยได้เลือกผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญตามคุณสมบัติ โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 5 คน

ระยะที่ 3 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ที่พัฒนาขึ้น โดยการนำแบบสอบถามฉบับที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนั้นไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวนรวมทั้งสิ้น 30 คน หลังจากนั้นจึงจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา รวมจำนวน

180 คน โดยในด้านความเหมาะสมและด้านความเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ หลังจากนั้นจึงรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างและนำมาวิเคราะห์ผลหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D)

ผลการวิจัย

การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารสถาบันและผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา ทำให้ผู้วิจัยได้คุณลักษณะของการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ ซึ่งมีสาระสำคัญของพัฒนา ทั้งหมด 5 องค์ประกอบ และวิธีการพัฒนารวม 27 ประการ ซึ่งตรงกับ Punthai (2009) พบว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคลากร ผู้นำต้องสร้างการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการทำงานในองค์กร ด้วยแนวทางปฏิบัติที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลผ่านองค์ประกอบของวัฒนธรรมองค์กรและการสื่อสารภายในองค์กร ซึ่งเป็นปัจจัยให้นำไปสู่สัมฤทธิ์ผลขององค์กรที่แท้จริง

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบการสร้างรูปแบบพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ มีองค์ประกอบทั้งหมด 5 องค์ประกอบ คือ 1) ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน 2) ด้านการวิจัยและนวัตกรรม 3) ด้านการบริการวิชาการ 4) ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย 5) ด้านการบริหารจัดการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) มีการกำหนดนโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานผู้เรียนที่มีภาพลักษณ์หรือจุดเน้นตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย 2) จัดให้มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้นับสนุนการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา 3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และยึดมั่นในคุณธรรมจริยธรรม รักษาและสืบทอดวัฒนธรรมที่ดีงาม 4) มีการจัดสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ได้แก่ ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ ประกาศเกียรติคุณ ยกย่องเชิดชู ให้รางวัล 5) จัดให้มีระบบการติดตามผลการเรียนและพฤติกรรมนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องที่พร้อมแก้ไขและให้ความช่วยเหลือได้ทันที 6) จัดทำให้มีระบบการติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลสำเร็จของแผนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

องค์ประกอบที่ 2 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) มีนโยบายด้านการวิจัยและนวัตกรรมที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม ไว้อย่างชัดเจน 2) จัดทำแผนกลยุทธ์ด้านการวิจัยและนวัตกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยรวมทั้งให้ความสำคัญต่อความท้าทายและการเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลก 3) สนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรม ตามแผนอย่างเพียงพอ 4) จัดให้มีการพัฒนาขีดความสามารถและอัตรากำลังของบุคลากรสายสนับสนุนที่ปฏิบัติงานด้านการวิจัยและนวัตกรรม 5) จัดให้มีระบบติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลสำเร็จของแผนกลยุทธ์ด้านการวิจัยและนวัตกรรมที่ครอบคลุมทุกหน่วยงานที่สำคัญทั้งหมด 6) จัดให้มีแสวงหาแหล่งทุนวิจัยและนวัตกรรมจากภายนอกอย่างเป็นระบบ

องค์ประกอบที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) มีนโยบายเรื่องการบริการวิชาการที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของชุมชนสังคมและประเทศไว้อย่างชัดเจน อาทิ กำหนด

ทิศทางและเป้าหมายการบริการวิชาการ 2) ส่งเสริมให้คณะวิชาการหรือหน่วยงานเทียบเท่ามีแผนกลยุทธ์ด้านบริการวิชาการที่สอดคล้องกับแผนของมหาวิทยาลัย 3) มหาวิทยาลัยจัดให้มีการพัฒนาขีดความสามารถและอัตรากำลังของผู้ปฏิบัติงานการบริการวิชาการ 4) จัดให้มีระบบติดตามความก้าวหน้าและประเมินความสำเร็จของแผนด้านการบริการวิชาการที่ครอบคลุมทุกหน่วยงานที่สำคัญทั้งหมด 5) จัดให้มีการร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในการเสริมสร้างการเรียนรู้แก่สังคม ชุมชนและท้องถิ่น

องค์ประกอบที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด ได้แก่

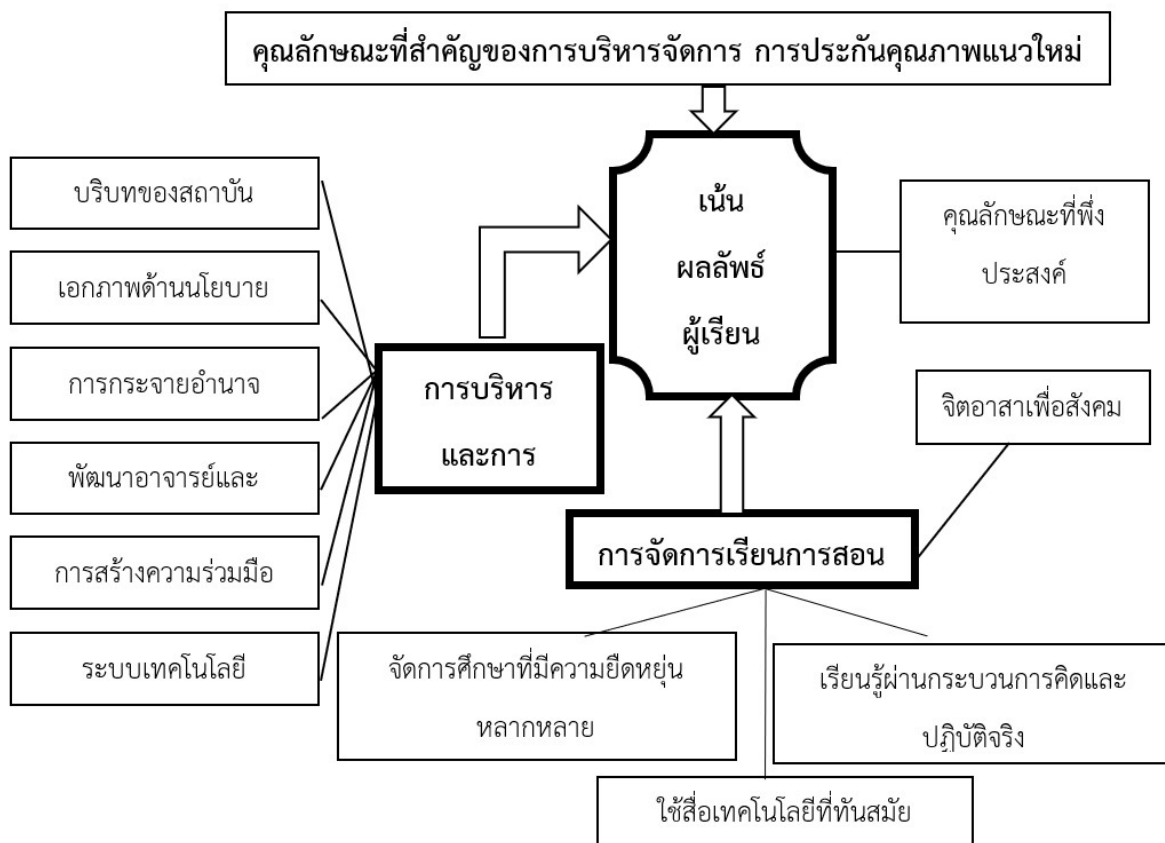
1) มีนโยบายด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศไว้อย่างชัดเจน 2) จัดให้มีแผนกลยุทธ์ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยของมหาวิทยาลัย รวมทั้งให้ความสำคัญต่อความท้าทายและการเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลก 3) งบประมาณเพื่อพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยตามแผนอย่างเพียงพอ 4) จัดให้มีการพัฒนาขีดความสามารถและอัตรากำลังของผู้ปฏิบัติงานด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย 5) ส่งเสริมให้คณาจารย์และบุคลากรศึกษาค้นคว้าวิจัย เพื่ออนุรักษ์ สร้างมาตรฐานเอกลักษณ์ และเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) นโยบายพัฒนาผู้ปฏิบัติงานทุกระดับ ระยะยาวที่สอดคล้องกับเป้าหมายด้านการบริหารจัดการไว้อย่างชัดเจน 2) ส่งเสริมสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยดำเนินการตามนโยบายอย่างเป็นรูปธรรม 3) จัดให้มีการถ่ายทอดนโยบายและแผนกลยุทธ์การประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่ครอบคลุมผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกลำดับชั้น รวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4) จัดให้มีระบบการติดตามและประเมินความก้าวหน้าการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยที่ครอบคลุมทุกหน่วยงานทั้งหมด 5) จัดให้มีผู้บริหารและหน่วยงานรับผิดชอบกำกับดูแลงานประกันคุณภาพโดยเฉพาะเพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ วัตถุประสงค์ที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า มีความสอดคล้องและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ สรุปทั้ง 5 องค์ประกอบอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย ดังนี้

ตารางที่ 1

องค์ประกอบ	($\bar{x}$)	(SD)	ระดับ
ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน	3.75	0.35	มาก
ด้านการวิจัยและนวัตกรรม	3.79	0.33	มาก
ด้านการบริการวิชาการ	3.68	0.28	มาก
ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย	3.73	0.46	มาก
ด้านการบริหารจัดการ	3.66	0.41	มาก

จากตารางที่ 1 มีความสอดคล้องและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมากขึ้นไปทุกองค์ประกอบมีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ คือ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน (3.75) ด้านการวิจัยและนวัตกรรม (3.79) ด้านการบริการวิชาการ (3.68) ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย (3.73) และด้านการบริหารจัดการ (3.66)

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาตินั้น คือ เน้นผลลัพธ์ผู้เรียน และต้องสอดคล้องกับบริบทของสถาบัน ที่ต้องคำนึงถึงการมีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ โดยมีการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง ไปสู่ส่วนงานจัดการศึกษา สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม และสถานประกอบการ ในการกำหนดนโยบายการบริหารหลักสูตรกระบวนการผลิตและพัฒนานิสิต รวมทั้งการกำหนดมาตรฐานบัณฑิต และการประสานภาคีเครือข่ายภาคเอกชน ภาครัฐ ท้องถิ่น และที่สำคัญควรออกแบบจัดการศึกษาที่มีความยืดหยุ่น หลากหลาย และมีระบบเทียบโอนผลการเรียนและระบบเทียบ ประสพการณ์การทำงานของคนเพื่อเข้ารับการศึกษากำหนดกลไกให้นิสิตมีกิจกรรมจิตอาสาเพื่อสังคม การประกาศคุณธรรมนิสิตและการสนับสนุนให้อาจารย์ผลิตผลงานวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนานิสิตและจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐาน มีการระดมทรัพยากรทั้งจากภาครัฐและเอกชนในการจัดการศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงการประสานประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ต้องมีระบบการพัฒนาอาจารย์แต่ละหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ศาสตร์สมัยใหม่และสถานการณ์ทางสังคม

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อ 1 พบว่า การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน ด้านการวิจัยและนวัตกรรม ด้านการบริการวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และด้านการบริหารจัดการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก การประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้น ให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner Focus) การจัดการศึกษามีคุณภาพได้ดีเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติ มีความชัดเจน เข้าใจง่าย วัตถุประสงค์ ครอบคลุมการดำเนินงาน กระบวนการปฏิบัติงานพัฒนาคุณภาพใช้วงจร PDCA ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นความรับผิดชอบต่อสังคมและสามารถตรวจสอบได้ และสอดคล้องตามผลลัพธ์ของมาตรฐานการอุดมศึกษาแต่ละด้าน เกิดผลลัพธ์ผู้เรียนตาม DOE (Desired Outcomes of Education) และมาตรฐานด้านอื่น ๆ ที่มาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของผลการวิจัยของ Phiphatnarathorn & Chirotepinyo (2018) พบว่า 1. องค์ประกอบของการบริหารจัดการสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร มีทั้งหมด 4 องค์ประกอบ ประกอบด้วย ด้านการบริหารจัดการบุคลากรด้านการบริหารจัดการทั่วไป ด้านการบริหารจัดการวิชาการ และด้านการบริหารจัดการ งบประมาณ 2. ระดับการบริหารจัดการสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า รูปแบบการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีความเหมาะสมกับการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และสามารถยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสถาบันศึกษา อันเนื่องจากการพัฒนามาจากสภาพปัญหาที่แท้จริงของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง สามารถแก้ปัญหา และตอบสนองต่อความต้องการของการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ ทั้งนี้กระบวนการบริหารจัดการเกิดขึ้นด้วยการมีส่วนร่วมจากหลายส่วน โดยเฉพาะการร่วมแรงร่วมใจ ของบุคลากรและผู้บริหารสถาบัน และภายนอกองค์กร คือ การสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด เนื่องจากผู้บริหารที่กำกับดูแลงานประกันคุณภาพการศึกษา ส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการวางแผนกลยุทธ์ด้านการพัฒนาคุณภาพหรือการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงคุณภาพที่ให้กับผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก ซึ่ง Inwang (2017) พบว่า การจัดกิจกรรมระหว่างทำงานมีความเหมาะสมมากที่สุดต่อผู้บริหารระดับคณบดี และประกอบกับถ่ายทอดนโยบายและกลยุทธ์ด้านการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยไปยังหน่วยงานทุกหน่วยงานและบุคลากรทุกระดับอย่างครอบคลุมและทั่วถึงทั้งมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับงานวิจัย นิวตัน (Newton) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินผลกระทบในการตรวจสอบคุณภาพภายนอกของสถาบันอุดมศึกษาในสหราชอาณาจักร ตั้งแต่ปี 1993 ถึง 1998 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลกระทบจากการใช้รูปแบบของการตรวจสอบภายนอก การประเมินคุณภาพการจัดการเรียนการสอน และการตรวจสอบคุณภาพการดำเนินงานของสถาบัน ผลการวิจัยพบว่าการใช้ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative) และเชิงคุณภาพ (qualitative) ที่ได้จากการวัดการปฏิบัติหรือการดำเนินงานโดยองค์กรภายนอก เช่นรายงานการตรวจสอบ และการประเมินผลของ Scottish Higher Education Council (SHEFC) และ Higher Education Quality Council (HEQC) และการตรวจสอบการประเมินภายใน โดยคณะกรรมการตามการรับรู้ และประสบการณ์ทำให้ทราบถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นดังนี้ 1) วัตถุประสงค์ของระบบคุณภาพและวิธีการที่ใช้

ในการตรวจสอบ และประเมินชี้ให้เห็นว่า ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาจำเป็นต้องมีการตรวจสอบและมีการประเมินทั้งภายในและภายนอก การตรวจสอบ และการประเมินสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ เป็นเรื่องที่สามารถทำได้ (accountability) 2) การปรับปรุงคุณภาพสำหรับบุคลากรมีขอบเขตที่กว้างดังนั้น จึงไม่สามารถแยกส่วนของการปรับปรุงให้เป็นอิสระออกจากระบบประกันคุณภาพได้ 3) การปรับปรุงคุณภาพสำหรับนักศึกษา เป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่งกว่าการปรับปรุงและพัฒนาบุคลากร เนื่องจากเป็นผลผลิตของสถาบัน และ 4) ควรจะมีการเพิ่มหรือขยายการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพออกไปอย่างกว้างขวาง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของหน่วยงานต่าง ๆ มากขึ้น ประเทศไทยมีการพัฒนาแนวทางระบบประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา โดยหน่วยงานจากต้นสังกัด การดำเนินการประกันคุณภาพมีเป้าหมายเพื่อสร้างความมั่นใจ ความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นกับนักเรียนนิสิตนักศึกษาในการตัดสินใจเข้าศึกษา ในทางกลับกัน สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้าศึกษาต่อ รวมถึงกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาในทุกทิศทางของมหาวิทยาลัย เช่น หลักสูตร การเรียนการสอน งานวิจัย บุคลากร และระบบสนับสนุนการเรียนการสอน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ Chirotpinyo (2017) ที่พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับธรรมาภิบาลของผู้บริหารในสถานศึกษา เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกันในกระบวนการบริหารจัดการสถานศึกษา กรณีการเชื่อมโยงกับนานาชาติประเทศนั้น มีวัตถุประสงค์ เพื่อนำไปสู่การแลกเปลี่ยนนักศึกษา และเทียบโอนหน่วยกิตระหว่างมหาวิทยาลัย เพื่อสร้างประสบการณ์ และความรู้ใหม่ ๆ ให้กับนักศึกษา ทั้งด้านวิชาการ และวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ นอกจากนี้ ระบบประกันคุณภาพยังกระตุ้น และให้ความสำคัญกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โครงสร้างพื้นฐานและอื่น ๆ การวิเคราะห์ SWOT

ผลจากการวิจัยในวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า ได้รูปแบบการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ ที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การประเมินในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาแนวใหม่ ทั้ง 5 องค์ประกอบ มีประสิทธิภาพ เนื่องมาจากรูปแบบการพัฒนามีขั้นตอนการสร้างจากสภาพปัญหาจริงของกลุ่มเป้าหมาย และสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.2561 โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้รับการยืนยันรูปแบบการพัฒนาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และเกิดจากความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหาร อาจารย์ ตลอดจนหน่วยงานกำกับดูแล สามารถนำเสนอแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป สอดคล้องกับแนวคิดการประเมินคุณภาพการศึกษา ที่ระบุแนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาทั่วทั้งองค์กร ได้แก่ การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำความร่วมมือกันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย (Stakeholder) จะเกิดเป็นพลังยิ่งใหญ่ของการดำเนินงานทุกอย่าง และสอดคล้องกับผลการศึกษา ของ Srigo, et al (2018) รูปแบบการจัดการศึกษาระดับปริญญาเอกสาขาการบริหารการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทั้ง 9 ด้านคือ ปัจจัยนำเข้าด้านอาจารย์ ปัจจัยนำเข้าด้านนิสิตนักศึกษา ปัจจัยนำเข้าด้านผู้บริหารหลักสูตรปัจจัยนำเข้าด้านหลักสูตร ปัจจัยนำเข้าด้านทรัพยากรสนับสนุนการเรียนรู้ปัจจัย ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ปัจจัยด้านกระบวนการการบริหารจัดการ ปัจจัยผลผลิตด้านคุณภาพวิทยานิพนธ์และการตีพิมพ์เผยแพร่ ปัจจัยผลผลิตคุณภาพของดุษฎีบัณฑิต ปัจจัยนำเข้าด้านอาจารย์ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องซึ่งสอดคล้องกับ Nichakonwong (2015) ทั้งนี้ ควรมีการขยายความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนและการทำกิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างสถานศึกษาหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้ทัศนคติมุมมอง และประสบการณ์ที่หลากหลายและ

แตกต่างกันออกไป เป็นการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากภายนอก และผู้บริหารหลักสูตรควรมีการดำเนินการติดตามรายงานผล พร้อมทั้งมีการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการตลาดแรงงานสังคม และสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ใช้อย่างต่อเนื่อง ทุก 5 ปี

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1) กระบวนการให้การศึกษาและการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา เป็นไปตามแนวทางการศึกษาตาม พรบ. การศึกษา ให้ “ผลิต” และ “ผลลัพธ์” ของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสอดคล้องกับความต้องการของชาติ และสอดคล้องกับการแข่งขันทางเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

2) การประกันคุณภาพการศึกษาต้องประกอบไปด้วยกลไกที่สามารถควบคุมและติดตามประเมินผล และปรับปรุงพัฒนาในระดับสาขาวิชา ทั้งด้านหลักสูตรการศึกษา ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้านผลการเรียนรู้โดยให้มีความเชื่อมโยงกันอย่างเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรวิจัยสภาพปัญหาการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อทราบว่าในปัจจุบันมีปัญหาและความต้องการในประเด็นใดที่สำคัญ

2) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและรัฐบาล ที่มีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาต่อไป

Reference

- Chirotpinyo, N. (2017). The relationship between cooperative management and governance of school administrators under Ratchaburi Educational Service Area Office 2. *Journal of Nakhonphanom University*. 7(2), 19-26.
- Chitrangsan, N. (2007). *Guidelines for site quality development Private studies using management concepts to be excellent in the viewpoint of private school administrators in Samutprakarn Province and experts*. Master of Education. Bansomdejchaopraya Rajabhat University.
- Dechit, N. et al. (2014). The development of educational quality management model of small schools in Chiang Mai province. *Veridian E-Journal*. 7(1), 24-26.
- Independent Committee For educational refor. (2019). Sustainable education advancement Retrieved May 31, 2019, from <https://www.thaiedreform.org/news/2882/>

- Inwang,K. (2017). An academic leadership developmental model by knowledge management of executives from private universities. *APHEIT International Journal*. 6(1), 114-129.
- Kitratphorn, P. (2019). Educational inequality Thailand. *Interview*. February, 20.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities*. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.
- Lorsuwanrat, T. (2007). *Modern organization theory*. Bangkok: Rattanathai.
- Nichakonwong, A. (2015). *The development of educational administration model by using good governance principles in educational institutions under the Sakon Nakhon Educational Service Area Office 1*. Ph.D. Dissertation. Western University.
- Office of the Higher Education Commission, Ministry of Education. (2008). *The 15-Year Higher Education Plan Framework No. 2 (2008-2022)*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Office of Macroeconomic Policy Ministry of Education. (2019). Educational reform in the second decade (2009 - 2018). Retrieved May 3, 2017, from <http://www.onec.go.th>
- Phiphatnarathorn, N. & Chirotepinyo, N. (2018). Management towards excellence of private schools in Bangkok. *Journal of Mahachulalongkornrajavidyalaya*, 2(1), 223-240.
- Punthai, K. (2009). *The influence of leadership behaviors, organizational culture and human Resource development on employee performance in state enterprises*. Ph. D. Dissertation (Faculty of Public Administration). National Institute of Development Administration.
- Settawilai, P. (2019). Disparities in the Thai education system. Retrieved Nov 30, 2019, from <https://www.truelookpanya.com/blog/content/74197/>
- Sirirangsri, P. (2012). *Participatory Educational Management of Organizations in the Community: Experience from Practice*. Bangkok: DPU Cool print.
- Srigo, T. et al (2018). Model of educational management at the doctoral degree level in education administration of private higher education institutions. *Journal of Narathiwat University*, 4(2), 166-171.
- Vesarnatch, P. (2011). *Principles of Educational Management*. Bangkok: Printing.